

2. Má sa smernica 2014/59/EÚ, predovšetkým jej článok 43 ods. 2 písm. b) a článok 37 ods. 6 vykladať tak, že opatrenie, ktoré zodpovedá nástroju záchranu pomocou vnútorných zdrojov článku 43 smernice 2014/59/EÚ, spadá do jej vecnej pôsobnosti aj vtedy, ak sa v dôsledku vnútroštátneho predpisu domovského členského štátu realizuje v prípade, v ktorom už neexistujú realistické vyhliadky, že sa môže obnoviť životaschopnosť likvidačného subjektu, ktorý svoje časti schopné pokračovania predal po nadobudnutí účinnosti smernice 2014/59/EÚ, po 2. júli 2014, avšak pred uplynutím lehoty na prebratie smernice, teda do 31. decembra 2014, ani sa neprevádzajú systémovo významné služby na preklenovacia inštitúciu, ani sa nepredávajú, ani neprevádzajú iné ďalšie časti podniku, a tento likvidačný subjekt slúži výlučne na správu aktív, práv a záväzkov s cieľom riadneho, aktívneho a čo najlepšieho speňaženia jednotlivých častí aktív, práv a záväzkov (likvidácia portfólia)?
3. Má sa článok 3 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/24/ES zo 4. apríla 2001 o reorganizácii a likvidácii úverových inštitúcií⁽³⁾ (v znení článku 117 smernice 2014/59/EÚ) vykladať tak, že zníženie záväzkov likvidačného subjektu, ktoré podliehajú inému vnútroštátnemu právu, realizované správnym orgánom domovského členského štátu, ako aj zníženie úrokov a pozastavenie platieb záväzkov v členskom štáte, ktorého právu záväzky podliehajú a v ktorom má sídlo dotknutý veriteľ, je plne účinné bez akýchkoľvek ďalších formálnych požiadaviek alebo sa vyžaduje, aby likvidačný subjekt (likvidácia spoločnosť) spadali do osobnej pôsobnosti smernice 2014/59/EÚ (k tomu prvá prejudiciálna otázka) a aby nariadené opatrenie spadalo do vecnej pôsobnosti smernice 2014/59/EÚ?

Znamená „plná účinnosť bez akýchkoľvek ďalších formálnych požiadaviek“, že súd členského štátu, ktorý má rozhodnúť o uznaní opatrenia, ktoré bolo nariadené podľa práva domovského členského štátu v rámci práva uplatniteľného na záväzky, nedisponuje právomocou preskúmať zlučiteľnosť uvedeného opatrenia so smernicou 2014/59/EÚ?

- ⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ z 15. mája 2014, ktorou sa stanovuje rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností a ktorou sa mení smernica Rady 82/891/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EÚ, 2012/30/EÚ a 2013/36/EÚ a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 a (EÚ) č. 648/2012, Ú. v. EÚ L 173, s. 190.
- ⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012, Ú. v. EÚ L 176, s. 1.
- ⁽³⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/24/ES zo 4. apríla 2001 o reorganizácii a likvidácii úverových inštitúcií, Ú. v. ES L 125, s. 15; Mím. vyd. 06/004, s. 15.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberlandesgericht Düsseldorf (Nemecko)
15. júla 2016 – DOCERAM GmbH/CeramTec GmbH**

(Vec C-395/16)

(2016/C 419/35)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberlandesgericht Düsseldorf

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: DOCERAM GmbH

Žalovaná: CeramTec GmbH

Prejudiciálne otázky

1. Ide o technickú podmienenosť v zmysle článku 8 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 6/2002 z 12. decembra 2001 o dizajnoch spoločenstva ⁽¹⁾, ktorá vylučuje ochranu dizajnu, aj vtedy, ak tvorivý efekt nemá nijaký význam pre dizajn výrobku, ale jediným faktorom, ktorý určuje dizajn, je (technická) funkčnosť výrobku?
2. V prípade kladnej odpovede Súdneho dvora na prvú otázku:

Na základe akého hľadiska sa má posúdiť, či individuálne znaky vonkajšej úpravy výrobku boli zvolené výlučne z dôvodov funkčnosti? Je v tomto prípade rozhodujúci „objektívny pozorovateľ“, a ak áno, ako je potrebné ho definovať?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 3, 2002, s. 1; Mim. vyd. 13/027, s. 142.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesarbeitsgericht (Nemecko) 27. júla 2016 – Vera Egenberger/Evangelisches Werk für Diakonie und Entwicklung e.V.

(Vec C-414/16)

(2016/C 419/36)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesarbeitsgericht

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Vera Egenberger

Žalovaný: Evangelisches Werk für Diakonie und Entwicklung e.V.

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 4 ods. 2 smernice 2000/78/ES ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že zamestnávateľ, akým je žalovaný v tejto veci, resp. cirkev v jeho mene, môže sám záväzne rozhodnúť o tom, či určité náboženstvo uchádzača o zamestnanie v závislosti od povahy pracovnej činnosti alebo kontextu, v ktorom sa vykonáva, tvorí základnú oprávnenú a odôvodnenú požiadavku povolania s ohľadom na duch zamestnávateľa/cirkvi?
2. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku:

Má sa upustiť od uplatnenia takého ustanovenia vnútroštátneho práva, akým je v tejto veci § 9 ods. 1 prvá hypotéza AGG, podľa ktorého je rozdielne zaobchádzanie z dôvodu náboženstva v rámci zamestnania náboženskými spoločenstvami a im pridruženými zariadeniami prípustné, ak určité náboženstvo s prihliadnutím na vlastné ponímanie takéhoto náboženského spoločenstva so zreteľom na jeho právo na sebaurčenie predstavuje odôvodnenú požiadavku na povolanie?